

Regeringskansliet
Socialdepartementet
s.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia till s.sof@regeringskansliet.se

Remissyttrande över promemorian Vistelseförbud för barn (Ds 2022:12)

Ert diarienummer S2022/03063

Sammanfattning

Förvaltningsrätten i Malmö avstyrker införande av vistelseförbud för barn i enlighet med de skäl som utredaren har framfört, se avsnitt 7.3 i promemorian. För det fall förslaget om införande av vistelseförbud för barn ändå genomförs, framför domstolen, utifrån domstolens verksamhet, de synpunkter som följer nedan.

Formuleringar gällande förslag till lag om ändring i polislagen (1984:387) och förslag till lag om ändring i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (2.2 och 2.3)

I förslag till lag om ändring i polislagen (1984:387) används i 12 § dels begreppet ”påträffas” (punkten 1) dels begreppet ”anträffas” (punkten 2). Det är för domstolen oklart varför två olika begrepp används.

Gällande formuleringen avseende vistelseförbudet anges i 23 a § första stycket i förslag till lag om ändring i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, avsnitt 2.3, att en person som är under 18 år ska kunna förbjudas att under vissa tider vistas på en särskilt angiven plats eller inom ett särskilt angivet område (vistelseförbud). I rutan under avsnitt 8.2 i promemorian anges som förslag, att en person under 18 år får förbjudas att under vissa tider vistas på en särskilt angiven plats eller inom ett särskilt angivet område. Domstolen uppfattar och anser även, att den tänkta formuleringen *får förbjudas* är den formulering som bör användas och således inte formuleringen *ska kunna förbjudas*.

I föreslagen 23 b § finns en uppräkningslista av vad en ansökan ska innehålla. Det saknas dock ett tydligt angivande av ramarna för vistelseförbudet, dvs. plats och tid, vilket är centralt för utredningen och domstolens bedömning.

Belastning på domstolarna och ekonomiska konsekvenser

Det är svårt att förutse de totala kostnaderna om vistelseförbud för barn införs. Enligt förslaget är det dock fråga om obligatorisk muntlig för-

handling och offentliga biträden ska förordnas för parterna. Det finns en inte obetydlig risk att införande av vistelseförbud kan leda till en mycket hög arbetsbelastning för domstolarna och därmed högre kostnader. Det är inte orimligt att anta att den fysiska plats som anges i ett vistelseförbud snabbt kommer att bli inaktuell och att problemet flyttas till en ny plats. I praktiken kan detta leda till att en person som omfattas av vistelseförbud återkommer till domstolen tämligen ofta, eftersom varje ändring av vistelseförbudet måste föregås av en ansökan.

Det finns inte någon föreslagen begränsning av möjligheten att begära att ett vistelseförbud ska upphöra. Detta kan jämföras med förslaget till begränsning av vårdnadshavares möjligheter att begära att vård enligt LVU ska upphöra, vilket föreslagits i utredningen Barnets bästa vid fortsatt vård enligt LVU. Innebörden av det förslaget är att en begäran inte behöver prövas av socialnämnden om frågan om vård har prövats av nämnden eller rätten de senaste sex månaderna. Domstolen anser att en liknande begränsning bör gälla i fråga om begäran om upphörande av vistelseförbud.

Under avsnittet ekonomiska konsekvenser (10.2) uppskattas förvaltningsrättens handläggningstid för mål om vistelseförbud enligt LVU till i genomsnitt 8 timmar, vartill kommer förhandlingstiden som beräknas till 1,8 timmar, totalt således 9,8 timmar. Vidare anges att statens kostnader för offentliga biträden i genomsnitt beräknas utgå för 10 timmars arbete per ärende. Det framstår enligt domstolens mening som verklighetsfrämmande att ett offentligt biträde skulle lägga mer tid på arbete i ett mål av förevarande slag än vad domstolen skulle göra. Det ska beaktas att det är flera olika yrkeskategorier på domstolen som arbetar med denna målkategori. Därtill kan det komma att bli svårt att delge enskilda parter. Domstolens kostnader kan antas bli allt annat än marginella vid ett införande av vistelseförbud.

Beredning och beslut

Detta remissyttrande har beslutats av kompetensgruppen för tvångsmål bestående av rådmännen Ola Brändström (ordförande) och Anna Flyme Ahlstrand, rättsliga experten Lisa Ingels och föredragande juristerna Hanna Alenius och Andrea Ingerskog.

Ola Brändström

/ Hanna Alenius